

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu* (Πολωνία) στις 23 Δεκεμβρίου 2019 — *Grupa Warzywna Sp. z o.o.* κατά *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu*

(Υπόθεση C-935/19)

(2020/C 191/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο*Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu***Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης**Προσφεύγουσα: *Grupa Warzywna Sp. z o.o.*Καθού: *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu***Προδικαστικό ερώτημα**

Συνάδει μια πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση, όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 112b, παράγραφος 2, του πολωνικού νόμου περί ΦΠΑ, με τις διατάξεις της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾ (και ειδικότερα τα άρθρα 2, 250 και 273 της οδηγίας αυτής), το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, το άρθρο 325 ΣΛΕΕ και την αρχή της αναλογικότητας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Naczelny Sąd Administracyjny* (Πολωνία) στις 31 Δεκεμβρίου 2019 — *M.A.* κατά *Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.*

(Υπόθεση C-949/19)

(2020/C 191/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο*Naczelny Sąd Administracyjny***Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης**Αναρρεσίων: *M.A.*Αντίδικος κατ' αναίρεση: *Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.*

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 21, παράγραφος 2α, της Σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου πρέπει να διασφαλίζεται σε υπήκοο τρίτου κράτους, όταν απορρίπτεται το αίτημά του να του χορηγηθεί θεώρηση μακράς διάρκειας και ο ίδιος δεν μπορεί να ασκήσει το προβλεπόμενο στο άρθρο 21, παράγραφος 1, της Σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας στο έδαφος άλλων κρατών μελών;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, L 239, σ. 19.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Gdańsku (Πολωνία) στις 16 Ιανουαρίου 2020 — I. W, R. W κατά Bank BPH S.A.

(Υπόθεση C-19/20)

(2020/C 191/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: I.W., R.W.

Εναγόμενη: Bank BPH S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 3, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, το άρθρο 6, παράγραφος 1 και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο οφείλει να διαπιστώσει τον – κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας– καταχρηστικό χαρακτήρα όρου περιλαμβανόμενου σε σύμβαση συναφθείσα με καταναλωτή επίσης στην περίπτωση που, κατά την ημερομηνία κατά την οποία αποφαίνεται το δικαστήριο, κατόπιν τροποποίησης του περιεχομένου της σύμβασης με την προσθήκη παραρτήματος, ο όρος έπαισε να έχει καταχρηστικό χαρακτήρα και η διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα του όρου κατά την αρχική του διατύπωση ενδέχεται να οδηγήσει σε ακυρότητα της σύμβασης στο σύνολό της;
- 2) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, δεύτερη περίοδος, και το άρθρο 2 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, την έννοια ότι επιτρέπει σε εθνικό δικαστήριο να διαπιστώσει τον καταχρηστικό χαρακτήρα ορισμένων μόνο στοιχείων συμβατικού όρου σχετικού με τον εκ μέρους της τράπεζας καθορισμό της συναλλαγματικής ισοτιμίας βάσει της οποίας αναπροσαρμόζεται η χορηγούμενη στον καταναλωτή πίστωση (όπως ισχύει στην υπόθεση της κύριας δίκης), και ως εκ τούτου να καταργήσει ρήτρα περί μονομερούς και κατά τρόπο ασαφή προσδιορισμού του περιθωρίου κέρδους της τράπεζας, το οποίο αποτελεί συνιστώσα της συναλλαγματικής ισοτιμίας, ενώ η διατήρηση σε ισχύ σαφούς ρήτρας αναφερόμενης στη μέση συναλλαγματική ισοτιμία της Εθνικής Τράπεζας της Πολωνίας (Narodowy Bank Polski, NBP), χωρίς να παρίσταται ανάγκη αναπλήρωσης του απαλειφθέντος περιεχομένου της σύμβασης από οποιαδήποτε νομική διάταξη, θα καταστήσει εφικτή την αποκατάσταση της πραγματικής ισορροπίας μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων του καταναλωτή και του επαγγελματία, αν και θα μεταβάλει προς όφελος του καταναλωτή το ουσιαστικό περιεχόμενο συμβατικού όρου σχετικού με την εκ μέρους του εκπλήρωση της συμβατικής του υποχρέωσης;
- 3) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, την έννοια ότι η υπό τις ανωτέρω (ερώτημα 2) περιγραφόμενες συνθήκες διαπίστωση της ακυρότητας ορισμένων μόνο στοιχείων συμβατικού όρου αντικείται στο δημόσιο συμφέρον, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία ο εθνικός νομοθέτης θεσπίζει μέτρα για την παύση της πάγιας χρήσης καταχρηστικών συμβατικών ρητρών, όπως τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης, εισάγοντας, αφενός, διατάξεις που επιβάλλουν στις τράπεζες την υποχρέωση να διευκρινίζουν τις μεθόδους και τις προθεσμίες για τον καθορισμό της συναλλαγματικής ισοτιμίας βάσει της οποίας υπολογίζεται το ποσό της πίστωσης και το ποσό των μηνιαίων τοκοχρεολυτικών δόσεων και, αφετέρου, κανόνες μετατροπής στο νόμισμα εκταμίευσης ή εξόφλησης;